

Ý nghĩa nội tại của việc Ghê-đê-ôn là chiến binh gan dạ của Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: Quan. 6–9

I. Ghê-đê-ôn được Đức Chúa Trời đẩy lên làm chiến binh gan dạ của Ngài và được Đức Chúa Trời sai đến để cứu Israel (Quan. 6:12-14; đc. Gi. 8:29) khỏi sự áp bức của người Ma-đi-an (Quan. 6:1-8:32); chúng ta phải nhìn thấy ý nghĩa nội tại về sự thành công của Ghê-đê-ôn:

- A. Ghê-đê-ôn cẩn thận lắng nghe lời của Đức Chúa Trời, điều này là hiếm thấy giữa vòng con dân Israel lúc bấy giờ:
1. Chúa luôn muốn mở tai chúng ta để nghe tiếng Ngài hầu chúng ta có thể thấy những điều theo gia tế của Ngài—Khải. 1:10, 12; Gióp 33:14-16; Ês. 50:4-5; Xuất. 21:6.
 2. Vì Linh đang phát ngôn với các Hội thánh (Khải. 2:7a) nên tất cả chúng ta cần có tai được mở ra, được cắt bì (Giê. 6:10; Công. 7:51), được tẩy sạch (Xuất. 29:20; Lê. 8:23-24; 14:14), và được xúc dầu (cc. 17, 28), để nghe sự phát ngôn của Linh.
- B. Ghê-đê-ôn vâng lời Đức Chúa Trời và làm theo—đc. Hê. 11:32-33a:
1. Trong Tân Ước, chúng ta có sự sống vâng phục và thuận phục của Christ, và nếu bước đi theo linh, chúng ta sẽ tự động làm trọn đòi hỏi công chính của kinh luật—Phil. 2:5-11; La. 8:4.
 2. Nếu thái độ của chúng ta khi đến với kinh luật là chỉ quan tâm đến các điều răn trên văn tự, chúng ta sẽ có kinh luật theo phương diện văn tự giết chết; tuy nhiên, nếu nhận lấy mọi phần của kinh luật như là lời được Đức Chúa Trời mà chúng ta yêu thương thở ra, chúng ta sẽ có kinh luật theo phương diện Linh ban-sự-sống; khi ấy, kinh luật sẽ thi hành chức năng ban phát chính Đức Chúa Trời là sự sống vào trong chúng ta là những người tìm kiếm yêu dấu của Ngài—Thi. 119:25, 116, 130; 2 Cô. 3:6; 2 Ti. 3:16-17.
 3. Sinh động là sống động và năng động bằng cách được đổ đầy Linh bên trong lẫn bên ngoài và bằng cách rao giảng phúc âm và dạy dỗ lẽ thật mọi lúc mọi nơi nhờ đào sâu vào Lời để gia tăng và truyền bá Chúa—Đa. 11:32b; Công. 13:52; 4:8, 31; 13:9; 2:38; 5:32b; 2 Ti. 4:1-2.
- C. Ghê-đê-ôn phá đổ bàn thờ Ba-anh (nam thần hàng đầu của người Ca-na-an) và đánh hạ hình tượng A-sê-ra (nữ thần hàng đầu); điều này đã chạm đến lòng Đức Chúa Trời vì Đức Chúa Trời ghét hình tượng, là điều Ngài coi như những người nam mà vợ Ngài là Israel đã làm kĩ nữ cho họ; về mặt nội tại, hình tượng là bất cứ điều gì bên trong chúng ta mà chúng ta yêu hơn Chúa và thay thế Chúa trong đời sống chúng ta—Quan. 6:25-28; Êxc. 14:1-3.
- D. Bằng cách phá đổ bàn thờ Ba-anh và đánh hạ hình tượng A-sê-ra của cha ông xuống, Ghê-đê-ôn đã hi sinh mối quan hệ với cha mình và sự vui hưởng xã hội để đi theo Đức Giê-hô-va; để làm một điều như vậy đòi hỏi Ghê-đê-ôn phải hi sinh lợi ích riêng, và sự hi sinh của ông là một nhân tố mạnh mẽ để ông thành công—Quan. 6:28-32.
- E. Kết quả của bốn nhân tố trên là Ghê-đê-ôn nhận được phần thưởng – Linh gia tế đến trên ông (c. 34); nhờ đó, ông trở nên đầy quyền năng và chỉ với ba trăm người, ông đã đánh bại hai quan tướng và hai vua có số lượng người “giống một bầy châu chấu đông đúc” và “lạc đà vô số kể” (c. 5; 7:25; 8:10-12); với Ghê-đê-ôn, chúng ta có bức tranh về một người sống trong mối liên hiệp với Đức Chúa Trời, một Thần-nhân, hoàn thành lời Đức Chúa Trời và thực hiện gia tế của Đức Chúa Trời.

II. Sự tuyển chọn những người đắc thắng được thấy qua việc Đức Chúa Trời tuyển chọn Ghê-dê-ôn và ba trăm người nam cùng ông chiến đấu đánh bại người Ma-đi-an—6:1-6, 11-35; 7:1-8, 19-25; 8:1-4:

- A. Kí thuật về Ghê-dê-ôn cho chúng ta thấy làm thế nào để trở nên người đắc thắng:
1. Chúng ta phải biết bản ngã, nhận thức rằng mình là người nhỏ nhất—6:15; Êph. 3:8; Mat. 20:27-28; Ga. 6:3.
 2. Chúng ta phải thấy khái tượng thuộc trời về Christ là trung tâm và bao quát trong gia tế đời đời của Đức Chúa Trời—Quan. 6:12; Công. 26:16-22; Côm. 1:17b, 18b; 1 Ti. 1:3-4; Phil. 3:8, 10.
 3. Chúng ta phải dâng chính mình như một sinh tế sống cho Đức Chúa Trời theo ý muốn tốt lành, thỏa lòng, và hoàn hảo của Ngài để có thực tại và nếp sống của Thân thể Đấng Christ (La. 12:1-5; đc. Quan. 6:21-24); chúng ta phải là những người nghe và đáp lại lời Chúa kêu gọi những người đắc thắng trong Khải Thị chương 2 và 3—2:7, 11, 17, 26-28; 3:5, 12, 20-21; *Thánh ca* 894.
 4. Chúng ta phải phá đổ các hình tượng trong lòng, trong đời sống, và trong công tác của chúng ta vì chứng cứ của Chúa, nhận thức rằng một mặt, Đức Chúa Trời dẫn chúng ta vào sự vui hưởng Christ là sự sống, ánh sáng và quyền năng; mặt khác, Đức Chúa Trời thành tín trong việc cho phép chúng ta gặp các khó khăn về tài chính, những nỗi khổ về tình cảm, những nỗi khổ về thể xác, và mất đi sự tốt đẹp thiên nhiên để chúng ta nhận lấy Christ là sự thỏa mãn, được đổ đầy Christ, và để cho Ngài có vị trí đầu nhất trong mọi sự—Quan. 6:25-28; Gi. 10:10; 8:12; 2 Ti. 2:1; Côm. 1:17b, 18b; 1 Gi. 5:21; Gióp 22:24-26; Mat. 10:35-39; 2 Cô. 12:7-9; Gióp 1:1, 22; 2:9-10; 3:1, 11; 2 Cô. 4:5; 1 Cô. 2:2.
- B. Cách những người đắc thắng được tuyển chọn được thấy qua việc tuyển chọn ba trăm người; khi nói với Ghê-dê-ôn rằng ông có quá nhiều người, Đức Chúa Trời đang hàm ý rằng Ngài sẽ chiến đấu cho Israel; kết quả của đợt tuyển chọn thứ nhất là 22.000 người rời đi:
1. Những người rời đi là những người muốn tôn vinh chính họ—Quan. 7:1-2; Gi. 5:41, 44.
 2. Những người rời đi là những người nhút nhát và sợ hãi—Quan. 7:3; Mat. 25:25; đc. Phục. 20:5-8.
- C. Đợt tuyển chọn thứ nhì được xác định qua cách họ uống nước; những người uống trực tiếp bằng miệng đã bị Đức Chúa Trời loại bỏ; những người uống bằng cách bụm nước trong bàn tay rồi đưa lên miệng được Đức Chúa Trời chọn vì họ là những người từ chối chính mình; bởi uống nước theo cách như vậy, họ có thể chuyên chú quan sát bất cứ khi nào kẻ thù tấn công—Quan. 7:4-6:
1. Những người có cơ hội để buông tuồng nhưng họ không làm như vậy là những người từ chối chính mình, đã được thập tự giá xử lí, hi sinh sự nghỉ ngơi và tiện nghi của cá nhân họ vì mục đích của Đức Chúa Trời trong ngày chiến trận của Ngài—c. 7; Thi. 110:3.
 2. Những người đắc thắng tuyệt đối vì vinh hiển của Đức Chúa Trời và không sợ gì ngoài việc xúc phạm Chúa và đánh mất hiện diện của Ngài (Xuất. 33:14-16); họ cho phép thập tự giá xử lí bản ngã (1 Gi. 3:8; Hê. 2:14; La. 6:23; Ga. 2:20).
- D. Đức Chúa Trời ban cho Ghê-dê-ôn ba trăm người nam và làm cho họ nên một tập thể, được tượng trưng bởi một “ổ bánh lúa mạch tròn” lăn vào trại quân của người Ma-đi-an để đánh bại họ và giành chiến thắng cho Đức Chúa Trời—Quan. 7:9-25:
1. Ghê-dê-ôn và những người của ông chuyển động và hành động cùng nhau trong sự đồng lòng hiệp ý như một người, tượng trưng cho sự hiệp một trong Linh và nếp sống trong Thân thể; họ được hòa lẫn với nhau trong sự phục sinh, được tượng

- trung bởi lúa mạch, hạt lúa mì chín đầu tiên (6:16; 2 Sa. 21:9; Lê. 23:10; 1 Cô. 15:20), để là một ổ bánh, tượng trưng cho Hội thánh (10:17).
2. Tư tưởng của Phao-lô về Hội thánh là một ổ bánh được lấy từ Cự Ước với của lễ bột mịn (Lê. 2:4-5); chúng ta là nhiều hạt lúa mì (Gi. 12:24) có thể được xay thành bột mịn hòa với dầu để làm thành bánh, ổ bánh, là Hội thánh (1 Cô. 12:24-25).
 3. Tất cả các đồng công và các trưởng lão nên chần dất lẫn nhau và yêu thương nhau để làm kiểu mẫu cho nếp sống Thân thể, kiểu mẫu về những người đang học tập được tôi luyện, được hòa lẫn, được xóa bỏ hầu làm mọi sự bởi Linh nhằm ban phát Christ vào trong nhau vì nếp sống Thân thể thực tiễn—La. 12:1-5; đc. 2 Sứ. 1:10.
- E. Ghê-dê-ôn và ba trăm người của ông đánh trận và lao tác, nhưng cả hội chúng đánh đuổi kẻ thù và gặt hái vụ mùa, ngụ ý rằng khi chúng ta đắc thắng, cả Thân thể sẽ được phục hưng cho đến khi Đức Giê-hô-va là sự bình an, Đức Giê-hô-va Sa-lôm (Quan. 6:24), trị vì trên đất—7:22-25; 8:1-4; Cól. 1:24; Thi. 128:5; Ês. 32:17; 66:12.
- F. Khi Ghê-dê-ôn và những người của ông truy đuổi hai vua Ma-đi-an, họ “dầu mệt nhọc...vẫn cứ truy đuổi” (Quan. 8:4b); vì đã nhận được sự thương xót của Đức Chúa Trời để phụng sự và sống trong thực tại của gia tế đời đời của Đức Chúa Trời nên chúng ta không nản lòng (2 Cô. 4:1, 16-18); chúng ta có thể lao tác đến kiệt sức, nhưng sự lao tác của chúng ta là theo sự vận hành của Đức Chúa Trời đang vận hành trong chúng ta trong quyền năng (Cól. 1:28-29; 1 Cô. 15:58).

III. Chúng ta phải thấy ý nghĩa nội tại về nguyên do Ghê-dê-ôn thất bại:

- A. Thứ nhất, Ghê-dê-ôn không nhân từ; ông giết những nông dân không ủng hộ ông (Quan. 8:16-17), phạm điều răn thứ sáu của Đức Chúa Trời (Xuất. 20:13); Christ là sự nhân từ của Đức Chúa Trời dẫn chúng ta đến sự ăn năn (La. 2:4; Tít 3:4; Êph. 2:7).
- B. Thứ nhì, ông buông tuồng trong dục vọng của xác thịt (đc. Ga. 5:16; La. 8:4), không kiềm chế dục vọng xác thịt của mình; điều này được hàm ý trong Các Quan Xét 8:30, cho chúng ta biết Ghê-dê-ôn có 70 con trai “vì ông có nhiều vợ”; ngoài ra, nàng hầu của ông ở Si-chem cũng sinh cho ông một con trai (c. 31); vì vậy, Ghê-dê-ôn đã phạm điều răn thứ bảy (Xuất. 20:14).
- C. Thứ ba, dù Ghê-dê-ôn đã làm một điều tốt là từ chối cai trị trên dân sự (Quan. 8:22-23) nhưng ông lại tham muốn chiến lợi phẩm của dân sự (những vòng vàng của họ), vì thế, phạm điều răn thứ mười, và họ đã dâng nộp cho ông; Ghê-dê-ôn làm một ê-phốt bằng vàng mà ông nhận từ dân sự, và ê-phốt này trở thành một hình tượng cho con dân Israel (cc. 24-27; Xuất. 32:1-4 và chú thích 1 của c. 2); hậu quả là gia đình của Ghê-dê-ôn và toàn xã hội Israel bị hư hoại.
- D. Các Quan Xét là sách về sự vui hưởng miền đất tốt tươi, là hình bóng về Christ; sự thành công của Ghê-dê-ôn hàm ý đến việc giành được cơ hội tuyệt vời để vui hưởng Christ, nhưng thất bại của ông hàm ý việc đánh mất cơ hội vui hưởng Christ.

IV. Sự buông tuồng trong tình dục và tham lam vàng bạc của Ghê-dê-ôn dẫn đến sự thờ hình tượng; tham lam là thờ hình tượng (Cól. 3:5), cả gian dân lẫn tham lam đều liên quan đến việc thờ hình tượng (Êph. 5:5); thất bại của ông cho thấy rằng chúng ta cần kiểm soát khát khe việc xử lý vấn đề tình dục và sự giàu có:

- A. Thậm chí vua Sa-lô-môn, người được tôn vinh trong vương quốc Israel với hào quang của vương quốc ấy ở đỉnh cao nhất (1 Vua. 4:34; 8:10-11) khởi đầu vốn là một người kính sợ Đức Chúa Trời và yêu mến Đức Chúa Trời, cuối cùng cũng trở thành người thờ hình tượng qua những người vợ ngoại bang của ông (11:1-13; xem chú thích 1 của c. 43).
- B. Sau khi Ghê-dê-ôn qua đời, Israel bắt đầu suy thoái, lia bỏ Giê-hô-va Đức Chúa Trời họ mà thờ lạy các hình tượng của người Ca-na-an, xuất phát từ việc họ buông tuồng trong

dục vọng xác thịt; cũng vậy, con trai của nàng hầu Ghê-đê-ôn là A-bi-mê-léc, đã giết 70 con trai khác của Ghê-đê-ôn, chỉ có Giô-tham, một con trai khác, trốn thoát—Quan. 8:33–9:57.

- C. Giô-tham đã dạn dĩ công bố ẩn dụ về sự trị vì của A-bi-mê-léc là sự trị vì của bụi gai đối lập với những người giống như cây ô-liu, cây vả và cây nho, là những người khước từ tham vọng và trở nên kênh cung ứng cho dân của Đức Chúa Trời (cc. 8-13); Đức Chúa Trời đã đáp trả sự gian ác của A-bi-mê-léc (cc. 14-55) mà ông đã làm với cha ông khi giết 70 anh em của mình; và Đức Chúa Trời đã đổ mọi gian ác của người Si-chem lại trên đầu họ, và sự rửa sạch của Giô-tham, con trai Giê-ru-ba-anh (Ghê-đê-ôn–6:32), giáng trên họ (9:56-57).
- D. Ghê-đê-ôn thành công là nhờ kết hiệp với Đức Chúa Trời, nhưng ông thất bại là do kết hiệp với Sa-tan; lìa bỏ Đức Chúa Trời và kết hiệp với Sa-tan là bước vào tham vọng nội tại bên trong kẻ ác này—Ês. 14:13-14.
- E. Chúng ta không có quyền li dị Chúa và không có lí do gì để lìa bỏ Chúa; chúng ta phải nhận Ngài, yêu Ngài, tôn trọng Ngài, tôn kính Ngài, quan tâm đến Ngài, tôn cao Ngài, bám lấy Ngài, và khước từ Sa-tan đến cực điểm; khi đó, chúng ta sẽ được chúc phước; phước hạnh cho mọi người – mọi dân tộc, mọi xã hội, mọi nhóm, và mọi cá nhân – những người mà Đức Giê-hô-va là Chúa, Đầu, Vua, và Chồng của họ—Thi. 33:12.